

1894-07-14

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Mindt

Archive:

Mappe 27 nr. 16

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Arbejdet og Forplantningssted
for gammeldags Trø, Alvor og
Selskabsånd, for jævnt dansk
Pindslæg og for ædel Ræmte og
alt godt Menneskeligt. Sådanne
Ting er overder lige, i Trængsel
til dem; thi ingen Skole, ingen Pæ-
dagogisk institut andet har en sådant
bæsteværktøjs Virkning, som et
Menneske som hans Hjerne og sin
Ånd derover. Ja, det slætte - der
kan fremmede Profetier næsten
rive ned, men opbygges, ståttes
færdigt - og bliver, som intet andet
Tjænkeværk.
Jeg glæder mig, at om faa
Jr. begge, thi jeres Kommen om
ganske kort Tid er dog til Byen,
og så er det nok.
Og så Takendens Gang for Bist.
hedens. Det bliver højst fornøj-
elig Adskilling, og det er bidrag
Eders Ting i en uendelig mængde.

Måndt. 14 Juli 1898.
Søndag -
Kære Jakob og Agnete.
Vi blev meget overrasket og for-
bavsede ved Eders Brev, og pinede os
ikke hvad jeg skal gøre ved det inde
at takke Jer for Eders Røstlyd
sædvanlig og mange Gange, og så højt
værdigt, jeg må gøre, eller af Hensyn
på Helge (thi det bedste kommer
gerne ind i min Hjerne af det gode) noget
som min Kære Hilsen vil
Eders. Jeg er allerede klar over
at dersom I ikke især, at gøre det
for os med Finances, har
Fugle fundet på det, broder I
stakelig om at gøre det eller andet af
mig. Der er så mange ind-
vendige Ting, så Ræmte, i en mindre
Ting gør det ind. Og jeg er lidt
angstelig for, at I endelig aldrig
thunker det. Jeg ved godt at
I har meget Arbejde, og at I for.

modrullig og på skal gøre det
den Billede, som oprigtig høber,
men jeg ved også, at det er dog ikke
sådan arbejder, man tjener på, når
man arbejder med sin frimodighed.
Og for en stor Tænkelse og Kærlig-
hed føit den øget, så jeg er lidt bang
for, at Eders Kærlig. Hjerte løber
af med jer.

At en gammel vort en Gæst at hjælpe
anden, og måske Røge har den
Bagtanke at give mig et lille Sted
som Maler vedat. Jeg mig skal
tage et Rumme op, jeg havde lagt
hen, fordi jeg ikke havde Ro at gøre
det. Men sådan Kanten eller Skæve
som her Tale om, kan jeg næppe
overkomme det, når jeg hjælpe mig
derfor. Og når Kompositionen
en Gang er gjort - - - kommer
mig. Men vist som den Billede
alligevel et Rumme der ligger over
mine Evner.
Hvad jeg alligevel prøver, som det gør,
at næste mig selv Rime, og

antage det for noget foreløbigt,
og så virkelig mig selv mig, og vedes
at det endelige Resultat hvis
der kommer noget ind i det.

Men et vil jeg betinge mig, at
7 ordligt mig selv, hvis 7 ikke lyder
for dem, når 7 er det, og at
7 for noget andet.

"Nogen falder der jo altid af, og
nogen kommer der jo altid ved",
men jeg er og roder med den Tek-
nik, der bliver en Rime af den Rime.

Han Aquila, der er en herlig en,
og på Afstand omfatter jeg det.

Hjerteligt. Og så ønsker jeg det.
Jeg har begge, til Lyk med lille den Rime.
Ellers, Johan var meget glad over
at ventablen til ham og glad over at
venter jer. Ja det bliver nok
en pragtfuld Plads der over og
her for. Forhåbentlig bliver Eders
alle, at 7 må blive et sådant